LAB 2

יוחאי תבל 207235052 שיר משה 318492667

Part 1 - General Theoretical Information

ונציב את הנתונים מהשאלה:
$$\frac{P_r}{P_t} = G_t G_r \left(\frac{\lambda}{4\pi d}\right)^2$$
 : נשתמש בנוסחא: $G_t = G_r = 1$, $f = 5GH_z$, $\lambda = \frac{c}{f} = 0.06m$ $d_1 = 10m$, $d_2 = 100m$
$$P_r = 1dBm \implies P = 10^{\frac{1}{10}}mW \approx 1.26mW$$

$$P_{t_1} = \frac{1.26*10^{-3}}{G_t G_r \left(\frac{\lambda}{4\pi d}\right)^2} = \frac{1.26*(4\pi*10)^2}{10^30.06^2} = 5526.97 \, W$$

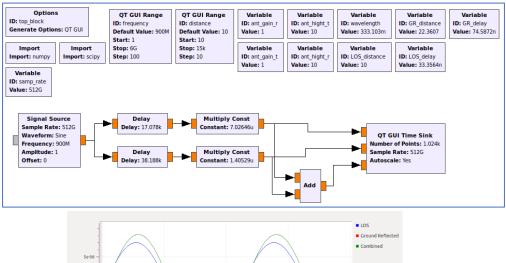
$$P_{t_2} = \frac{1.26*10^{-3}}{G_t G_r \left(\frac{\lambda}{4\pi d}\right)^2} = \frac{1.26*(4\pi*100)^2}{10^30.06^2} = 552697.84 \, W$$

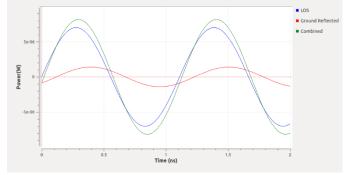
: נשתמש בנוסחא:
$$\frac{P_r}{P_t}=G_tG_r\left(\frac{\lambda}{4\pi d}\right)^2$$
 נשתמש בנוסחא: .2 $G_t=G_r=1, \qquad f_1=900MH_z$, $f_2=5GH_z$, $\lambda_1=\frac{c}{f}=\frac{1}{3}m$, $\lambda_2=\frac{c}{f}=0.06m$, $d_1=100m$ $P_r=10\mu W$

$$P_{t_1} = \frac{10 * 10^{-6}}{G_t G_r \left(\frac{\lambda_1}{4\pi d}\right)^2} = \frac{10 * (4\pi * 100)^2}{10^6 \left(\frac{1}{3}\right)^2} = 142.12 W$$

$$P_{t_1} = \frac{10 * 10^{-6}}{G_t G_r \left(\frac{\lambda_2}{4\pi d}\right)^2} = \frac{10 * (4\pi * 100)^2}{10^6 (0.06)^2} = 4386.49 W$$

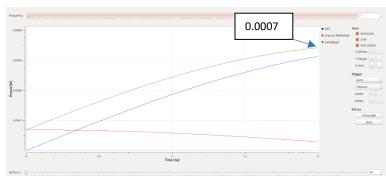
Part 2 - Two Ray Model

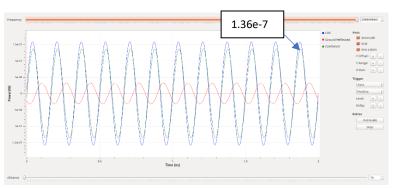

 $0.0007\,w$ עבור תדר מינימלי f=1Hz נקבל אנרגיה מקסימלית .a ועבור תדר מקסימלי קיבלנו $f=1.36e-7\,w$ ועבור תדר מקסימלי היבלנו $7e-4\,w$

.3

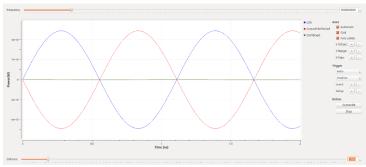

.000 MH_z כעת נקבע את התדר על התדר הדיפולטיבי d_c השפעה האות מונחת בסדר למדנו בהרצאה שעד למרחק ה d_c השפעה הפעה בסדר . d^{-4} אוממרחק וממרחק d_c והלאה השפעה בסדר גודל של d^{-2} . d^{-2} נחשב את ה d^{-2}

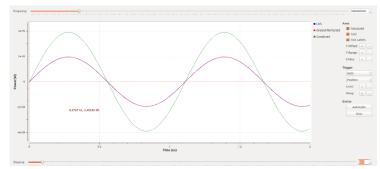
$$d_cpprox rac{4h_th_r}{\lambda}=rac{4*10*10}{3*10^8}*900*10^6=1200\,m$$
 בעזרת נוסחה מההרצאה:

הוא ground reflected לבין LOS הפרש הפאזות ($900MH_z$ העבור תדר) לבין (עבור תדר $d_c=1200m$. 4 בקירוב π - הפרש האותות הוא חצי אורך גל, לכן מחיבור האותות נקבל התאבכות הורסת:

נחשב מתי הפרש הפאזות הוא 2π , כלומר הפרש אורך גל שלם, ולכן נקבל התאבכות בונה:

$$\Delta \phi \approx \frac{4\pi h_t h_r}{\lambda d} = 2\pi \rightarrow d = \frac{2\pi h_t h_r}{\lambda} = \frac{1}{2} d_c = 600m$$

R = -1 עבור 2 ray נעבוד עם הנוסחה למודל של 2.

$$P_r = P_t \left[\frac{\lambda}{4\pi} \right]^2 \left| \frac{\sqrt{G_l}}{l} + \frac{R\sqrt{G_r}e^{-j\Delta\phi}}{x + x'} \right|^2 = P_t \left[\frac{\lambda}{4\pi} \right]^2 \left| \frac{\sqrt{G_l}}{l} - \frac{\sqrt{G_r}e^{-j\Delta\phi}}{x + x'} \right|^2$$

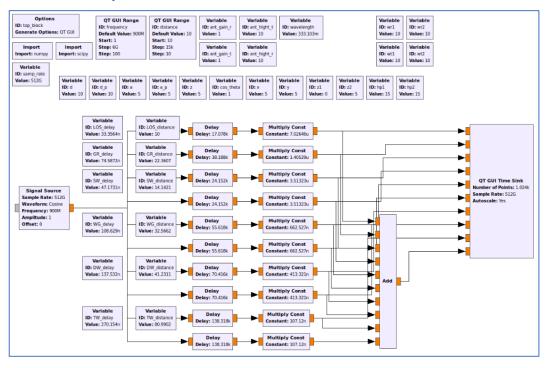
ע"מ שבמקלט נקבל עוצמת אות השווה לאפס, נרצה שהביטוי בערך המוחלט יתאפס. זה יקרה כאשר הפרס הפאזות יהיה 0, ואז נקבל אותות זהים שיבטלו זה את זה (התאבכות הורסת).

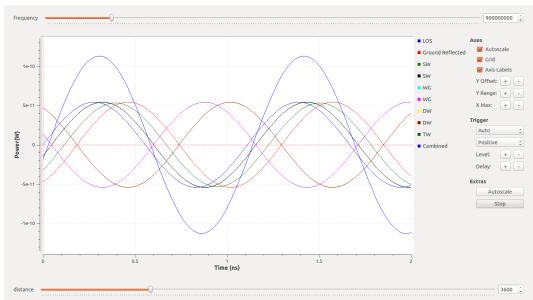
נעת נחשב את הדיליי בין שתי הקרניים עם הנתונים הבאים: 6. כעת נחשב את הדיליי בין שתי הקרניים לd=80m, $h_t=10m$, $h_r=1m$, $f=900MH_z$

נחשב את הפרש הזמנים:

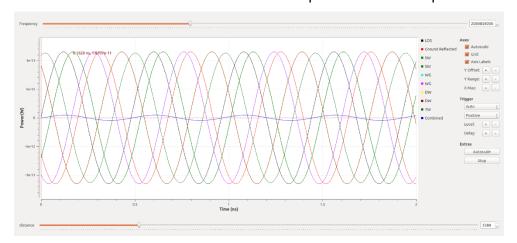
$$t_{delay} = \frac{\sqrt{11^2 + 80^2}}{3 * 10^8} - \frac{\sqrt{9^2 + 80^2}}{3 * 10^8} = 8.26 * 10^{-10} s$$

Part 3 - Ten-Ray Simulation

7. ב 10 ray model קשה יותר למצוא התאבכות הורסת מוחלטת משום שיש הרבה קרניים ממגיעות בפאזות שונות, וקשה למצוא מצב בו כולן מבטלות אחת את השניה. ב 2 ray model זה קל יותר משום שאלו רק שתי פאזות שצריכות להיות הפוכות.

8. הקרן שמגיעה הכי מהר – LOS:

(נתון שהאנטנות באותו גובה) אורה למקלט - למקלט - משדר למקלט - המרחק בין המשדר 100m

$$LOS_{delay} = \frac{500}{c} = \frac{500}{3 * 10^8} = 1.66 * 10^{-6} s$$

הקרן שמגיעה אחרונה היא זו שנשברת הכי הרבה פעמים – *TW* ולכן צריכה לעבור את המרחק הכי גדול:

$$TW_{delay} = 6 * \frac{\sqrt{\left(\frac{1}{6} * 500\right)^2 + \left(\frac{1}{2} * 50\right)^2}}{c} = \frac{522.01}{3 * 10^{-8}} = 1.74 * 10^{-6} s$$

$$LOS_{delay} - TW_{delay} = 7.33*10^{-8}s$$
 הפרש הזמנים:

 $P_r = P_t G_t G_r \left(rac{\lambda}{4\pi d}
ight)^2$ כדי למצוא את האנרגיה של האותות נשתמש בנוסחא:

$$\lambda = \frac{c}{f} = \frac{1}{3}m$$

$$P_r = pG_tG_r\left(rac{\lambda}{2\pi d_{LOS}}
ight)^2 = rac{pG_tG_r}{3*2\pi*500} = rac{pG_tG_r}{3000\pi}W$$
 : LOS עבור

$$P_r = pG_tG_r\left(rac{\lambda}{2\pi d_{TW}}
ight)^2 = rac{pG_tG_r}{3*2\pi*522.01} = rac{pG_tG_r}{9839.65}W$$
 : TW עבור

Part 4 – Power Delay Profile

 $h(t)=a_1\delta(t)+a_2\delta(t-0.05\mu {
m s})$:2 ray נתון מודל .9 $f=900MH_z$ $h=h_r=h_t=10m$ R=-1 ניעזר במשוואות שנתונות עבור מודל 2 ray ניעזר במשוואות שנתונות ניעזר במשוואות שנתונות ניעזר במשוואות פור מודל

$$a_{1} = \left(\frac{\lambda \sqrt{G_{l}}}{4\pi l}\right)^{2} = \left(\frac{\frac{1}{3}\sqrt{G_{l}}}{4\pi l}\right)^{2} \qquad a_{2} = \left(\frac{\lambda R\sqrt{G_{l}}}{4\pi (x+x')}\right)^{2} = \left(\frac{-\frac{1}{3}\sqrt{G_{l}}}{4\pi \left(\sqrt{(h_{r}+h_{t})^{2}+d^{2}}\right)}\right)^{2}$$

הבאה: הנתון t_1 הוא ביחס לדיליי של LOS, לכן נקבל את המשוואה הבאה:

$$t_1 = \frac{x + x'}{c} - \frac{l}{c} = 0.05_{\mu_s} \rightarrow x + x' = 15 + l$$

משיקולי גאומטריה:

$$x + x' = \sqrt{d^2 + (2h)^2}$$
 , $l = d$

נקבל את המשוואה:

$$15 + d = \sqrt{d^2 + (2h)^2} \rightarrow (15 + d)^2 = d^2 + 400$$

$$225 + 30d + d^2 = d^2 + 400 \rightarrow 30d = 175 \rightarrow d = 5.83_m$$

$$x + x' = 15 + l \rightarrow x + x' = 20.83_{m}$$

נציב את d, x + x' במשוואות הקודמות:

$$a_1 = \left(\frac{\lambda\sqrt{G_l}}{4\pi d}\right)^2 = \left(\frac{\sqrt{G_l}}{3*4\pi*5.38}\right)^2 = 2.43*10^{-5}G_l$$

$$a_2 = \left(\frac{\lambda R \sqrt{G_l}}{4\pi (x + x')}\right)^2 = \left(\frac{-\frac{1}{3}\sqrt{G_l}}{4\pi * 20.83}\right)^2 = 1.69 * 10^{-6}G_l$$

10. נחלק את המערכת למקרים:

$$c(t,\tau) = \begin{cases} LOS = a_0 e^{-j\phi_0} \delta(\tau - \tau_0) & t < T_0 \\ LOS + R1 = a_0 e^{-j\phi_0} \delta(\tau - \tau_0) + 2a_1 e^{-j\phi_1} \delta(\tau - \tau_1) & T_0 \le t < 2T_0 \\ LOS + 2R1 + R2 = a_0 e^{-j\phi_0} \delta(\tau - \tau_0) + 2a_1 e^{-j\phi_1} \delta(\tau - \tau_1) + a_2 e^{-j\phi_2} \delta(\tau - \tau_2) & 2T_0 \le t \end{cases}$$

נאחד את הכל למשוואה אחת:

$$c(t,\tau) = a_0 e^{-j\phi_0} \delta(\tau - \tau_0) + \left[\frac{t}{T_0}\right] 2a_1 e^{-j\phi_1} \delta(\tau - \tau_1) + \left[\frac{t}{2T_0}\right] a_2 e^{-j\phi_2} \delta(\tau - \tau_2)$$

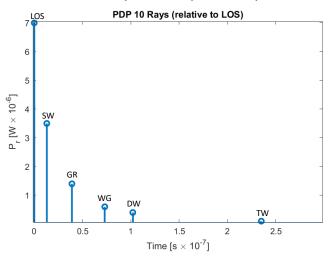
11. ע"מ לחשב את PDP ניעזר בנוסחה:

$$\sum_{n=0}^{9} a_n e^{-j\phi_n} \delta(\tau - \tau_n)$$

כאשר כל אחד מהפרמטרים מחושב כך:

$$a_n = \left(\frac{\lambda\sqrt{RG_n}}{4\pi d_n}\right)^2 \qquad \phi_n = \frac{2\pi d_n}{\lambda} \qquad \tau_n = \frac{d_n}{c}$$

נכניס את הערכים מהחלק המעשי ונקבל את הגרף הבא:

12. נניח כעת שN שווה אינסוף- כלומר שהסיגנל מתפצל לאינסוף קרניים, הקרניים שנשברות הרבה הן באורכים מאוד ארוכים ולכן מגיעות בהספק נמוך מאוד (ניתן לראות בגרף שהחל מTW ההספק כבר אפסי ביחס לקודמות). נצפה לראות בגרף את הקרניים שנשברות עד 3 פעמים באזור זמן הLOS, ואח"כ אינסוף נקודות עם אמפליטודה קרובה לאפס.

אם נתייחס לכל קרן כמשתנה אקראי שיכול לצאת בפאזה שונה ולהישבר מספר אקראי של פעמים, ואז נסכום אינסוף קרניים כאלו – נקבל לפי משפט הגבול המרכזית את ההתפלגות הנורמלית.